

[Aase Olesen]

mål har været en afvejning mellem på den ene side at få så mange indtægter som muligt og på den anden side hensyntagen til miljø og ressourcer. Men på samme side siges det, at en ny målsætning må være en afvejning af miljøhensyn over for de forventninger, som man kan mene at morgendagens turister vil have.

Jeg ved ikke, hvad der egentlig står i det programpunkt. Der kan stå noget meget farligt. Hvad nu, hvis man mener, at morgendagens turister ønsker sig store glasbobler – som omtalt i Politiken i dag – hvor vi har subtropisk klima? Skal vi så, fordi nogen finder ud af, at det er morgendagens turisters ønske, i Danmark give os til at skabe subtropisk klima i glasbobler ved Vesterhavskysten?

Jeg tror, det er en farlig målsætning, og jeg mener, at der må formuleres en helt anden turistmålsætning, som vi kunne kalde økologisk turisme. Jeg tror, at vi som hovedudgangspunkt skal have, at vi skal sælge Danmark som turistland som et rent, et sundt og et trygt ferieland. Hermed får man de interesser, vi som borgere i Danmark har i at bevare vores land rent og sundt og trygt, til at falde sammen med de interesser, turisterne og turisterhvervet har. Det vil sige, at de investeringer, vi foretager, også kommer os selv til gode, når turisterne ikke bruger dem.

Vi er nødt til at diskutere, hvilke miljøværdier vi vil sætse på og sætse på at bevare, og med miljøværdier mener jeg ikke alene hav og vand, men så sandelig også kulturelle værdier; der er også turister, der ønsker at være i byer.

Når vi har defineret, hvad det er, vi ønsker vores land skal udvikle sig til, er vi nødt til derefter at spørge os selv, hvilke turistgrupper det så appellerer til, og derefter finde ud af, hvordan får vi fat i de turistgrupper. Det er altså præcis det modsatte af, hvad der er ministerens mening i hans redegørelse.

Vi ønsker en styret turisme, ingen tvivl om det. Men det betyder ikke, at vi ønsker en fuldstændig ensartet turistgruppe, tværtimod. Man kan sagtens finde turistgrupper, der kan glæde sig over et rent og et sundt og et trygt land, hvor vi har satset på kulturelle værdier osv., inden for både meget velhavende grupper og meget mere beskedent udstyrede grup-

per. Vi kan finde enkeltturister, vi kan finde bilende turister, men vi kan også finde familieturister. Vi kan finde unge og børn.

Det, det drejer sig om, er, som det allerede tidligere er sagt af en tidligere ordfører, at sælge Danmark, som det er, kulturelt, miljømæssigt og da også vejrmæssigt. Det må da være muligt at sælge de danske årstider. Vi skal ikke begynde at bilde nogen ind, at vi vil ophæve vores vejrlig. Jeg tror godt, man kan sælge Vesterhavet i en efterårsstorm.

Jeg tror, vi skal gå ud fra som en tommelfingerregel, et grundlag for al snak om dette spørgsmål, at Danmark ikke kan tåle miljønedslidende turisme. Hvis vi har det som grundsætning, tror jeg, at vi kan komme meget langt, og det betyder, at når vi skal sætse på øgede turistindtægter, så er det ikke alene et spørgsmål om bruttoindtægter, men i høj grad også om at vurdere, hvad omkostningerne i videste forstand ved at opnå nogle indtægter fra turisme er.

De turistspecifikke investeringer, man kan foretage, vil vi i meget høj grad ikke kunne anvende til daglig i resten af sæsonen. Hvis vi tænker, at vi skal bygge meget store hoteller eller for den sags skyld kasinoer, ja, så har den danske befolkning ikke meget glæde af det. Hvis vi derimod sætser på mere beskedne feriecentre, på at anlægge cykelstier og vandreveje med beskedne overnatningsmuligheder, så er det måske investeringer, som er mindre voldsomme, de kan måske bedre udbygges langsomt, og der er én ting, der er vigtig: de er ganske udmærkede og anvendelige for den danske befolkning også, til dansk turisme.

Der er jo noget fuldstændig paradoksalt i, at de, der ikke er så velhavende, er nødt til at tage til Mallorca for at få råd til at holde ferie, men ikke har råd til at lære den danske natur og det danske landskab at kende. Mulighederne for primitive og beskedne overnatningsformer er meget små i Danmark i dag. Sammenligner vi f.eks. med Sverige, Norge og Finland, hvor man har et fint udbygget net af små og store hyttebyer, er der meget, meget god grund til at forstå, hvorfor vi i Danmark altid skal udenlands, mens man i Sverige og Norge kan holde ferie i sit eget land.

Vi mener, vi skal sætse på familieturismen; det er mennesker, som bliver længere tid samme sted. Vi skal i høj grad sætse på, at